

נקודת חן

הנחל ששינה כיוון: נחל צלמון

נחל צלמון מתחיל את זרימתו בין הרי מירון וממשיך לזרום עד שהוא נשפך לכנרת. אבל לא תמיד זרם הנחל לימה, ולמעשה, לפני אלפי שנים הוא "חישב מסלול מחדש" ובאופן מסתורי החל לזרום במסלול אחר. יש חוקרים הטוענים כי בתחילת דרכו כנחל צעיר ורענן הוא זרם לים התיכון, ושינוי כיוון הזרימה מעיד על שינויים גיאולוגיים בעקבות השבר הסורי אפריקאי. שינוי הזרימה מתבטא בצורת פרסה במהלך המסלול.

הפרסה היא רק חלק ממסלול קצרצר וקליל שעובר בלב הגלילים, ובין טחנות קמח, זכרונות של התיישבות ופכפוך מים זורמים. מעבר להיותו מסתורי וקליל, הוא גם אירח פרק חשוב בהסטוריה, והוא נזכר כאחד ממוקדי מרד היהודים ברומאים. אלא שכיום קשה מאוד להאמין שמרד התרחש פה, כי מימינכם ושמאלכם תחושו רק רוגע ושלווה.

ברכת עץ האלון בנחל צלמון

הסיפור הבא התפרסם בגיליון "דרשו" שיצא לכבוד סיום הדף היומי. מתוך שיחה עם הרב חזקיהו מישקובסקי.

הרב מאיר שפירא מלובלין, מייסד הדף היומי, נולד בעיר שאץ. כבר בילדותו הוא התבלט בגאונותו ונחשב לעילוי, לכן לא נמצא לו מלמד מתאים. אביו פנה אל רב העיר, הרב שולם מושקוביץ, האדמו"ר משאץ, וביקש ממנו עזרה למצוא מלמד למאיר, בנו. השיב לו הרב שהוא מלמד בעצמו את שני בניו הגדולים והוא מוכן לצרף אליהם את מאיר, למרות פערי הגילאים.

הילד מאיר השתלב מהר בשיעורי הרב בגלל חריפותו, ויחד עם זה התרועע עם ילדיו הקטנים של הרב, שהיו בני גילו, והיה משתף אותם בחלומותיו. מאיר סיפר להם שיש לו חלום שיבוא יום שכל עם ישראל ילמד אותו דף גמרא, וכך תהיה שפה משותפת לכל היהודים בכל תפוצות ישראל. ילדי הרב הגיבו בזלזול לדברי מאיר: "חלומות שווא ידברו. מה שאף אחד לא הצליח עד היום, כיצד חושב אתה להצליח?!". ו כך מידי פעם היה מאיר מתלהב מחדש מהחלום שלו, והילדים היו מבטלים אותו ומצננים את התלהבותו.

חלפו השנים, הרב מאיר שפירא הפך לתלמיד חכם גדול ולמנהיג רוחני, ורעיון הדף היומי כבש את עולם התורה.

יום אחד, בתחנת רכבת, ניגש אליו רב אחד ואמר לו שהוא נשוי לבתו של האדמו"ר משאץ, והיא מברכת אותו על הצלחתו הגדולה בהפצת התורה. התעניין ר' מאיר היכן ניתן לפגוש אותה, כיוון שיש לו דבר למסור לה.

הפגישה יצאה לפועל, ור' מאיר פנה אל בת האדמו"ר: "את זוכרת שהיינו ילדים קטנים ודברתי אתך ועם אחיך על חלום 'הדף היומי', ואתם נהגתם לבטל את דברי ולצנן את התלהבותי. אינני מקפיד על כך כיוון שבאותה עת היינו בסך הכל רק ילדים קטנים. אבל בקשה אחת לי ממך: 'את מחנכת ומופקדת על חינוך ילדי ישראל, זכרי: לעולם אל תזלזלי בחלום של ילד!'

אם הייתי בנוי ככל האדם שכאשר לועגים לו הוא נשבר, את יודעת מה עם ישראל היה מפסיד?! את יכולה לתאר לעצמך את עם ישראל ללא הדף היומי?

לכן בקשתי מכל הלב - אף פעם אל תלעגי לחלום של ילד. ילד יהודי יכול להגיע רחוק רחוק על פי חלומו..."

(לקורא המטיל ספק באמיתות הסיפור. הסיפור אומת על ידי בנה של בת האדמו"ר, הגר"מ הלבפשטאם).